

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116217675
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5116217675.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: E. Š., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. T.B. XXX/XX, XXX XX V., Š. D. F., o zaplatenie 247,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou dňa 4.7.2016 a doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 08.07.2016 sa žalobca proti žalovanému domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 247,85 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 247,85 eur od 13.11.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzavreli dňa 03.08.2011 v zmysle ust. § 269 ods. 2, § 708 a nasl. a § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu (ďalej len „VOP“) zmluvu č. 8730220001, na základe ktorej pre žalovaného zriadil a viedol účet č. SK105600000008730220001. Podľa príslušných ustanovení zmluvy sa táto spravuje znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom zmluvy riadne oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom. Podľa príslušných ustanovení zmluvy bol oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Ďalej žalobca uviedol, že vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, zatvoril účet žalovaného č. SK105600000008730220001, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto pred uzatvorením účtu vykonal dňa 12.11.2013 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. SK725600000008730228003. Táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V zmysle 3.12 VOP pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dne, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom, ako aj v iných prípadoch, môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku

na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“. V súlade s citovaným znením VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 247,85 eur (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % ročne (úroková sadzba platná od 01.07.2012), a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

3. Po vzájomných vyjadreniach strán sporu súd vo veci nariadil pojednávanie na 2.10.2018, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 199,22 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 199,22 eur od 13.11.2013 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovaného zaviazal na zaplatenie trov konania v rozsahu 80 %. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca aj žalovaný.

4. Žalobca v odvolaní (č.l. 149), v ktorom uviedol, že celkové náklady na spracovanie a zaslanie upomienky vychádzajú na sumu 15,87 eur a výzvy na sumu 31,08 eur, ktoré sumy zaokrúhlil smerom nadol s tým, že tieto skutočne predstavujú náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vypracovaním a odoslaním upomienky, resp. výzvy. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

5. Žalovaný v odvolaní (č.l. 153), v ktorom uviedol, že list o odstúpení od príslušnej zmluvy o uvedenom účte zo dňa 29.10.2013, ktorý podľa poštového podacieho hárku zo dňa 29.10.2013 išiel doporučenou poštou nikdy nedostal. Žiadal, aby odvolací súd preskúmal, či trojročná premlčacia doba začala plynúť dňom vypovedania zmluvy o povolenom prečerpaní dňa 01.07.2013 alebo začala plynúť dňom odstúpenia od zmluvy o bežnom účte, a to dňom 12.11.2013. Vzhľadom na to, že si veriteľ uplatnil právo až 08.07.2016, pohľadávka zo zmluvy o povolenom prečerpaní sa stala premlčanou. Nesprávne právne posúdenie veci videl v tom, že v danej veci ide o spotrebiteľský spor, no súd prvej inštancie v bode 67 odôvodnenia ho hodnotí podľa ust. 397 ObZ, z ktorého vyplýva, že právo žalobcu sa premlčuje v 4-ročnej premlčacej dobe. Žalobcovi právo spoplatniť úver vzniklo 01.01.2013, avšak spoplatnenie vyhlásil až 01.07.2013. V zmysle ust. § 101 OZ premlčacia lehota plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát (01.01.2013). V danom prípade boli žalobcom účtované zmluvné pokuty, ktoré spôsobovali značnú nerovnováhu, čím si podľa ust. § 457 OZ mali účastníci zmluvy vrátiť všetko, čo podľa zmluvy dostali. Ide o obojstranné plnenie z bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, že návrh bol podaný po uplynutí dvojnásobnej premlčacej lehoty. Poukázal na legitímne očakávania, že jeho vec bude rozhodnutá spravodlivo a na princíp právnej istoty zakotvený v čl. 2 CSP, ktorý nebol napadnutým rozhodnutím rešpektovaný. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že zruší jemu uloženú povinnosť a žiadnemu z účastníkov neprizná nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolací súd po preskúmaní odvolaní oboch sporových strán uznesením sp.zn. 9Co/182/2019 zo dňa 26.3.2020 rozsudok okresného súdu zo dňa 2.10.2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že v „danom prípade možno konštatovať, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 08.03.2011 a Zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 21.05.2012 je spotrebiteľskej povahy. Táto skutočnosť nebola v konaní sporná. Odvolací súd nespochybňuje ani fakt, že úver (bežný účet) je absolútnym obchodom, na ktorý sa vzťahuje právna úprava tretej časti Obchodného zákonníka. Avšak vychádzajúc z predmetného zmluvného vzťahu uzavretého medzi žalobcom ako podnikateľom a žalovaným ako nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy ho možno považovať za typický občianskoprávny (spotrebiteľský) vzťah. Je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa požiadavka, aby v prípade duplicity právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, bola aj z hľadiska premlčania, dĺžky premlčacej doby a jej plynutia aplikovaná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a nie v Obchodnom zákonníku (viď rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/87/2017 zo dňa 14.09.2017, sp. zn. 1Cdo/203/2018 zo dňa 28.05.2019)“. Odvolací súd zároveň zdôraznil, že je zrejme, že úprava úroku pri nepovolenom prečerpaní vo výške 28 % ročne v obchodných podmienkach (Sadzobníku poplatkov) žalobcu, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ, u spotrebiteľa vyvolala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán predstavuje neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú nemožno prihliadať. V závere súd druhej inštancie konštatoval, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, kde sa bude zaoberať otázkou

premlčania nároku namietaného žalovaným podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a posúdiť, či nárok žalobcu bol uplatnený včas, a teda či nárok nie je premlčaný. Takisto sa bude zaoberať námietkami prednesenými v odvolaniach a následne vo veci vydá nové rozhodnutie, ktoré náležite odôvodní.

7. Po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu, žalobca súdu dňa 7.5.2020 doručil vyjadrenie (č.l. 192), v ktorom tvrdil, že nárok žalobcu nemôže byť premlčaný, pretože tvrdenie žalovaného, že premlčacia doba je v danom prípade dvojročná, nakoľko nárok považoval za nárok titulom bezdôvodného obohatenia, je nedôvodná. Žalobca tak uplatnil svoj nárok v trojročnej premlčacej dobe, nakoľko žalobu podal dňa 4.7.2016. V ďalšom sa vyjadril k nároku na úrok pri nepovolenom prečerpaní a jednotlivým úrokom a poplatkom. Nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu o tom, že uvedené zmluvné ustanovenia je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. K vyjadreniu doložil sadzobníky žalobcu za jednotlivé obdobia a poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach

8. Súd vo veci opätovne nariadil pojednávanie na 29.6.2020, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil listom zo dňa 23.10.2019 a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Na podanej žalobe zotrval. Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že sa stotožňuje s názorom odvolacieho súdu a na tom, že pohľadávka žalobcu je premlčaná. Za dôvodnú považoval dvojročnú premlčaciu dobu. Po predbežnom právnom posúdení konštatoval, že ak by aj premlčacia doba bola 3-ročná, pohľadávka je premlčaná, nakoľko k odstúpeniu od zmluvy došlo 01.07.2013, pričom žaloba bola podaná 08.07. 2016, avšak prvý krát mohli toto právo, teda žalobca mohol toto právo uplatniť už 01.01. 2013, a tak žalovaný zotrváva na tom, že žalobný nárok je premlčaný. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je tona prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Ako vyplýva z § 708 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. V zmysle § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 716 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka 1) Zmluvou o vkladovom účte sa zaväzuje banka zriadiť tento účet pre jeho majiteľa v určitej mene a platiť z peňažných prostriedkov na účte úroky a majiteľ účtu sa zaväzuje vložiť na účet peňažné prostriedky a prenechať ich využitie banke. 2) Ak nie je mena v zmluve určená, platí, že sa účet zriaďuje v eurách. 3) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

17. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 08.03.2011 uzavrel žalobca ako banka a žalovaný ako majiteľ účtu zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej predmetom bol záväzok žalobcu zriadiť osobný bankový účet č. 8730220001/5600 v mene euro a poskytovať ďalšie bankové produkty a služby. Za poskytovanie produktov a služieb bol žalobca oprávnený zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky žalobcu v platnom znení (ďalej len „VOP“). Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Dňa 21.05.2012 uzavrel žalobca ako banka a žalovaný ako klient zmluvu o povolenom prečerpaní, v zmysle ktorej sa zaviazal žalobca zriadiť žalovanému na osobnom účte č. 8730220001/5600 povolené prečerpanie do výšky limitu povoleného prečerpania 1.500,- eur so stanovením variabilnej úrokovej sadzby 16,9 % ročne. Súčasťou zmluvy boli aj VOP.

21. Podľa ust. čl. 8 bod 8.13 VOP povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú.

22. Podľa ust. čl. 1 bod s názvom „Úrokové sadzby produktov“ VOP, tam, kde je to v texte týchto VOP uvedené s veľkým písmenom, oznámenie banky o aktuálnych úrokových sadzbách produktov ako aj iných súvisiacich údajov. Údaje uvedené v oznámení sú účinné ich zverejnením. Úrokové sadzby produktov sú neoddeliteľnou súčasťou VOP.

23. Podľa ust. čl. 3 bod 3.8 VOP, klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke.

24. Podľa ust. čl. 3 bod 3.11.5 písm. b) VOP, banka môže odstúpiť od zmluvy o bežnom účte v prípade, ak klient podstatne poruší zmluvné povinnosti ustanovené platnými právnymi predpismi. Odstúpenie musí byť odôvodnené. Zmluva zanikne ku dňu doručenia odstúpenia. Vzájomné záväzky z nej vyplývajúce sú klient a banka povinní vysporiadať bez zbytočného odkladu po zániku zmluvy. Odstúpením končí platnosť všetkých súvisiacich bankových produktov a služieb viažucich sa k bežnému účtu. Zároveň sa rušia všetky platobné prostriedky vydané k bežnému účtu. Klient tieto musí banke bezodkladne vrátiť. Za podstatné porušenie zmluvných povinností sa považuje nasledovná skutočnosť: bežný účet je v nepovolenom prečerpaní a klient v lehote stanovenej bankou nepovolené prečerpanie nevyrovnal.

25. Podľa ust. čl. 3 bod 3.12 VOP, pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom, ako aj v iných prípadoch, môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní“. Ustanovenia ods. 8.8 sa použijú primerane. Výšku sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka zvýšiť alebo znížiť. Nepovolené prečerpanie sa považuje za porušenie zmluvných povinností klienta, s ktorým je spojená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v zmysle Sadzobníka. Banka upozorní klienta na nesplnenie povinnosti formou krátkej textovej správy (SMS) alebo písomnou upomienkou, ktorú klientovi zašle bežnou listovou zásielkou alebo prostredníctvom elektronickej pošty (e-mailom), alebo ju klientovi uloží do priehliadky Správy v internet bankingu klienta.

26. Podľa ust. čl. 8 s názvom „Povolené prečerpanie bežného účtu“ bod 8.8 VOP, z poskytnutých peňažných prostriedkov musí klient platiť úroky. Úroky sa vypočítavajú zo sumy aktuálneho zostatku čerpanej čiastky. Výška úroku sa počíta podľa počtu skutočne uplynutých dní a roka v trvaní 360 dní. Úroková sadzba sa určuje ako variabilná percentuálna úroková sadzba (pre annum), ktorá je naviazaná na referenčnú úrokovú sadzbu „Úroková sadzba povolené prečerpanie na účte“. Úroky sa platia za obdobie kalendárneho mesiaca vždy posledný kalendárny deň mesiaca odpísaním splatnej čiastky úrokov z bežného účtu klienta.

27. Podľa ust. čl. 8 bod 8.9 VOP, klient musí vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky príbežným znižovaním debetného zostatku bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Klient musí vrátiť všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur.

28. Podľa ust. čl. 8 bodu 8.11 VOP, pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom, ako aj v iných prípadoch, môže dôjsť k prekročeniu limitu pre povolené prečerpanie. Prekročenie limitu je klient povinný vyrovnať v deň, kedy k prekročeniu došlo. Prekročenie limitu sa považuje za porušenie zmluvných povinností klienta, s ktorým je spojená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v zmysle zmluvy.

29. Podľa ust. čl. 8 bodu 8.12 písm. c) VOP, Ak sa klient dostane do omeškania s plnením svojich peňažných alebo nepeňažných povinností, alebo ak porušuje zmluvu čo i len nepodstatným spôsobom, banka môže písomným oznámením doručeným klientovi okamžite odstúpiť od zmluvy o povolenom prečerpaní.

30. Podľa Sadzobníka poplatkov žalobcu bola stanovená zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu / pri nepovolenom prečerpaní účtu po upozornení vo výške 15,- eur, poplatok za výzvu pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 30,- eur a úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 28 %.

31. V zmysle záverov uznesenia odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie prioritne zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Žalovaný tvrdil, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, nakoľko trojročná premlčacia doba začala plynúť dňom vypovedania zmluvy povoleného prečerpania 1.7.2013, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 4.7.2016.

32. Podľa výpisu z bankového účtu č. 8730220001/5600 bol debetný zostatok na tomto účte ku dňu 31.12.2012 vo výške 1.517,33 eur, ku dňu 12.11.2013 vo výške 1.747,85 eur. Žalobca na ťarchu tohto účtu účtoval: dňa 28.06.2013 „úroky“ v sume 23,75 eur, dňa 28.06.2013 „poplatok za osobný účet“ v sume 3,90 eur, dňa 28.06.2013 „poplatok za transakciu hotovostný vklad“ v sume 0,50 eur, dňa 18.07.2013 „poplatok za debetnú upomienku“ v sume 15,- eur, dňa 31.07.2013 „úroky“ v sume 36,76 eur, dňa 31.07.2013 „poplatok za osobný účet“ v sume 3,90 eur, dňa 07.08.2013 „poplatok za výzvu - debet“ v sume 30,- eur, dňa 30.08.2013 „úroky“ v sume 38,52 eur, dňa 30.08.2013 „poplatok za osobný účet“ v sume 3,90 eur, dňa 30.09.2013 „úroky“ v sume 38,41 eur, dňa 30.09.2013 „poplatok za osobný účet“ v sume 3,90 eur, dňa 31.10.2013 „úroky“ v sume 40,71 eur, dňa 31.10.2013 „poplatok za osobný účet“ v sume 3,90 eur, dňa 12.11.2013 „úroky“ v sume 14,81 eur.

33. Listom zo dňa 02.05.2013 (č.l. 32) žalobca s odkazom na porušenie zmluvných podmienok k službe Povolené prečerpanie na účte zriadenej k účtu č. 8730220001/5600 oznamoval žalovanému, že ku dňu 01.07.2013 odstupuje od príslušnej zmluvy o povolenom prečerpaní a ruší limit povoleného prečerpania na jeho účte, ďalej že ku dňu 02.05.2013 predstavuje debetný zostatok na jeho účte čiastku 1.495,21 eur, ktorý je povinný vyrovnať k dátumu zrušenia limitu povoleného prečerpania. Nevysporiadaný debetný zostatok je po zrušení limitu povoleného prečerpania na účte úročený ako pri nepovolenom prečerpaní účtu podľa platnej úrokovej vývesky žalobcu.

34. Listom zo dňa 29.10.2013 (č.l. 41) žalobca s odkazom na vykazovaný debetný zostatok na účte žalovaného č. 8730220001/5600 odo dňa 29.06.2013 v tom čase aktuálnej výške 1.688,43 eur oznamoval žalovanému, že dňom doručenia tohto oznámenia odstupuje od príslušnej zmluvy o

uvedenom účte. Spolu so zánikom zmluvy o účte zaniknú všetky zmluvy o poskytovaní produktov / služieb, ktoré sa viažu výlučne k uvedenému účtu a ukončí sa poskytovanie týchto produktov / služieb podľa príslušných zmlúv. Súčasne týmto listom žalobca žalovaného vyzval na úhradu debetného zostatku / zostávajúceho debetného zostatku po započítaní pohľadávky v lehote do 12 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, s tým, že po uplynutí tejto lehoty bude jeho účet zrušený a pokiaľ v uvedenej lehote dlžnú sumu neuhradí, pristúpi k súdnemu vymáhaniu pohľadávky. Podľa žalobcom predloženého poštového podacieho hárku zo dňa 29.10.2013 bol tento list podaný žalobcom na doručenie žalovanému na poštovú prepravu dňa 29.10.2013.

35. Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenia žalobcu, že zo strany žalovaného došlo k úhradám na jeho dotknuté peňažné záväzky v celkovej sume 1.500,- eur, a to dňa 18.12.2014 v sume 1.250,- eur, dňa 03.02.2015 v sume 50,- eur, dňa 03.02.2015 v sume 100,- eur a dňa 03.02.2015 v sume 100,- eur.

36. Pokiaľ ide o vznik a trvanie záväzkov žalovaného podľa zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 21.05.2012, súd poukazuje na to, že zmluvné vzťahy medzi sporovými stranami sa riadili súčasne VOP, v zmysle ktorých ust. bodu 8.9 bol žalovaný ako klient povinný vrátiť žalobcovi všetky čerpané peňažné prostriedky, pričom splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky priebežným znižovaním debetného zostatku bežného účtu žalovaného, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Zároveň mal žalovaný povinnosť vrátiť všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania (§ 710 v spojení s § 497 ObZ) na požiadanie žalobcu v lehote určenej v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmela byť kratšia ako 7 dní, pričom za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur. Zároveň podľa ust. bodu 8.11 VOP sa považovalo prekročenie limitu povoleného prečerpania za porušenie zmluvných povinností žalovaného, pričom prekročenie limitu bol povinný žalovaný vyrovnať v deň, kedy k prekročeniu došlo. Z dôvodu, že na dotknutom bežnom účte žalovaného došlo nesporne viackrát k negatívnemu zostatku, ktorým došlo k prekročeniu limitu povoleného prečerpania (napr. ku dňu 31.12.2012 o sumu 17,33 eur), je zrejmé, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných povinností, a preto v súlade s ust. bodu 8.12 VOP vzniklo žalobcovi právo odstúpiť od zmluvy o povolenom prečerpaní, ktoré právo žalobca aj vo vzťahu k žalovanému uplatnil listom zo dňa 02.05.2013 s účinnosťou ku dňu 01.07.2013. Na platnosti tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu nemôže nič zmeniť ani skutočnosť namietaná žalovaným, že do nepovoleného prečerpania sa dostal už aj skôr a žalobca vtedy svoje právo na odstúpenie od zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 21.05.2012 voči nemu neuplatnil. Odstúpením od zmluvy o povolenom prečerpaní tak v zmysle ust. § 349 ods. 1 v spojení s ust. § 351 ods. 1 ObZ zanikla s účinkami ex nunc (teda nie ex tunc, t. j. od samotného počiatku, ako dôvodil žalovaný).

37. Vo vzťahu k námietke premlčania súd považuje za potrebné uviesť, že nakoľko je nesporné, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným má charakter spotrebiteľskej zmluvy, v zmysle ustálenej judikatúry sa na inštitút premlčania vzťahuje úprava v Občianskom zákonníku, t.j. v § 100 až 103 OZ. Pre zdôraznenie uvedeného právneho názoru súd poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 3MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Premlčacia doba je tak v zmysle zákona v spotrebiteľských vzťahoch 3-ročná. Sporný je moment, kedy si žalobca mohol uplatniť pohľadávku voči žalovanému prvýkrát.

38. Vo vzťahu k momentu, kedy mohol žalobca reálne uplatniť pohľadávku proti žalovanému na súde, vychádzal súd z listu zo dňa 2.5.2013, v ktorom žalobca žalovanému oznámil odstúpenie od zmluvy o povolenom prečerpaní na účet a zároveň, že mu žalobca ruší účet o povolenom prečerpaní, a to k 1.7.2013. Vo vzťahu k právnomu úkonu odstúpenia od zmluvy o povolenom prečerpaní je nutné zdôrazniť, že žalobca práve v tomto liste konštatuje, že žalobca odstupuje od zmluvy z dôvodu porušenia zmluvných podmienok. Je preto zrejmé, že už najneskôr v tomto okamihu žalobca vedel o neplnení povinností žalovaného. Žalobca však odstúpil od zmluvy o povolenom prečerpaní s účinnosťou od 1.7.2013, a tak týmto dňom došlo k účinkom odstúpenia od zmluvy o povolenom prečerpaní. Podľa názoru súdu je práve toto relevantný okamih, kedy mohol žalobca uplatniť právo z tohto zmluvného vzťahu (pohľadávku) na súde, t.j. dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy, teda 2.7.2013. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že 29.10.2013 došlo k odstúpeniu od zmluvy o bežnom účte,

príčom účet bol zatvorený dňa 12.11.2013. Rovnako na uvedené nemali vplyv ani ďalšie výzvy žalobcu adresované žalovanému. Rozhodujúci je totiž v zmysle § 101 OZ okamih, kedy mohol žalobca svoj nárok prvýkrát uplatniť na súde. Trojročná premlčacia doba tak začala plynúť dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy o povolenom prečerpaní, t.j. odo dňa 2.7.2013 a uplynula 2.7.2016, t.j. pred podaním žaloby na súd. S ohľadom na uvedené súdu neostávalo iné, ako konštatovať, že žaloba podaná dňa 4.7.2016 a doručená súdu dňa 8.7.2016, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby ustanovenej v § 101 OZ. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

39. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09) základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

40. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaný tak bol v konaní plne úspešný, avšak vo svojich písomných podaniach žiadal, aby súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. S ohľadom na úspech žalovaného v konaní a skutočnosť, že žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia